

Jedinečný – jednorozený (MONOGENÉS) / Jednorozený (MONOGENÉS) (a „jedinečný“)

Ladislav Hejdánek

This is a part of the original document:

[2007](#)

jedná se o část původního dokumentu:

[2007](#)

- ◆ myšlenkový deník – záznam, česky, vznik: 23. 7. 2007
- ◆ philosophical diary – record, Czech, origin: 23. 7. 2007

Jedinečný - jednorozený (MONOGENÉS) / Jednorozený (MONOGENÉS) (a „jedinečný“)

Obrovská důležitost teologických diskusí, které poměrně brzo v samých počátcích křesťanství vedly k dogmatickému vymezení „jedinečnosti“ resp. „jedorozenosti“ Ježíše Krista (= Ježíše, toho pomazaného, tedy Mesiáše), spočívá v tom, že tak byl ustaven základ pro nový, odlišný přístup ke skutečnosti vůbec a zejména k člověk, ke každému člověku. Tady je ovšem nutno poukázat na jisté nebezpečí neutralizace myšlenky „jedinečnosti“ tím, že ji předčasně generalizujeme, tj. že se pro nás stane abstraktem, tedy čímśi, co je v zásadním rozporu s myšlenkou jedinečnosti samou. Soustředění prvních diskusí o jedinečnosti (resp. jednorozenosti) na osobu Ježíše Krista se ovšem na druhé straně nevyhnulo jinému nebezpečí, totiž jisté relativizaci a přímo podlomení myšlenky „inkarnace“ právě jejím výhradním uplatněním na jedinou lidskou bytost. Myšlenka „jedinečnosti“ se pak v dějinách prosazovala obtížně a pomalu, a pak v renesanci a zejména ve „vědeckosti“ nové doby byla stále znovu vystrkována na okraj a vytěšňována s poukazem na marginálnost všeho jedinečného a také na to, že jedinečné je vlastně nepoznatelné (neboť nezařaditelné pod něco „obecného“).

(Písek, 070723-5.)